

dep,art,ment

Helene Schmitz senaste bok och utställning har en resa till Surinam i Sydamerika som utgångspunkt. Helene besökte en fjärilsfarm, vilket resulterade i projektet *Sunken gardens*.

Helene Schmitz (f. 1960) är verksam i Stockholm. Hon har haft en rad utställningar i Sverige och internationellt och är representerad på bland annat Moderna Museet i Stockholm. Hon har publicerat två prisbelönta böcker som också översatts till engelska, franska och japanska.

Det finns en lång tradition inom den västerländska kulturen som framhäver naturens paradisiska sidor med en grundidé som håller naturen för god. I Helene Schmitz arbeten framträder en annan och mörkare sida av naturen där den kan upplevas som både förförisk, uppslukande och hotfull.

“Det som slår an i Sunken gardens är kanske först och främst den känsla som förmedlas: inhägnaderna ser ut som akvarier, den gröna, fuktiga urskogen skapar en förnimmelse av vatten som gör att vi känner oss förflyttade mellan elementen, från jordens växtlighet till havets botten. Det är i den förflyttningen den kritiska spänning skapas som gör att bilderna också berättar en historia.

I sin Kritik av omdömeskraften (1790) visar Immanuel Kant på omöjligheten att skapa en tydlig avgränsning mellan natur och kultur. Här gör han trädgården till exempel på en konstform där man omdisponerat naturens produkter för ögats förströelse;

trädgården, skriver Kant, är till för ögat och inte beröringen. Men i Sunken Gardens förflyttas vi från blickens behärskade kontroll av inhägnaden till ett slags ofrivillig beröring av vegetationen själv: naturen saknar form och kan knappast ses, men den känns”

Cecilia Sjöholm, professor i estetik på Södertörns högskola